

Αριθμ. Απόφ.: 1782/2006

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ**

Το Δικαστήριο που συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

1. ΠΑΠΑΔΑΚΑΚΗ Νικόλαο, Στρατιωτικό Δικαστή **Β΄**, Προεδρεύοντα επειδή κωλύεται ο Πρόεδρος κατ' άρθρο 173 ΣΠΚ,

2. ΔΕΛΗ Δημήτριο, Στρατιωτικό Δικαστή **Β΄**,
και το Στρατοδίκη :

3. ΝΟΔΑΡΟ Κωνσταντίνο, Τχη (ΥΙ)

που κληρώθηκε με το υπ' αριθμ. **1514/2006** Βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του Στρατοδικείου Αθηνών, την Αντεισαγγελέα **Πιτσόκου Παρασκευή**, Στρατιωτικό Δικαστή **Δ΄**, που αναπληρώνει τον Εισαγγελέα και τους αρχαιότερους αντεισαγγελείς, κατ' άρθρο 174 ΣΠΚ, επειδή κωλύεται και τον Γραμματέα **Μπαλατσό Αχιλλέα, Ανθλό (ΔΓ)**, συνεδρίασε δημόσια στην Αθήνα και στην αίθουσα που έχει καθοριστεί για τις συνεδριάσεις του, σήμερα την **6^η** του μήνα **Οκτωβρίου**, του έτους δύο χιλιάδες έξι (**2006**) και ώρα 09:00', κατά την οποία ο παραπάνω Στρατοδίκης, μετά από πρόσκληση του Προέδρου ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 183 ΣΠΚ, για να δικάσει τον: **Β. Α. του Σ.**, που παραπέμφθηκε σε δίκη με το με αριθμό **817/2006 κλητήριο θέσπισμα** του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών και κατηγορείται για **εγκατάλειψη θέσης σε ειρηνική περίοδο**, ο οποίος αφού παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο, χωρίς δεσμά, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του κλπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: **Β. Α. του Σ. και της Χ.**, ετών **, που γεννήθηκε το ** στην ** και κατοικεί στην ** (**), πρώην Στρης (ΠΖ), με ΣΑ:**, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος.

Κατόπιν **ο Πρόεδρος** συνέστησε στον κατηγορούμενο να προσέξει την κατηγορία και τη σχετική με αυτή συζήτηση, συγχρόνως δε τον πληροφόρησε ότι έχει δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του καθώς και να υποβάλλει τις παρατηρήσεις του, μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου και τον ρώτησε εάν έχει συνήγορο, αυτός δε αποκρίθηκε ότι δεν έχει διορίσει συνήγορο για την υπεράσπισή του.

Ύστερα η Εισαγγελέας, αφού πήρε το λόγο, απάγγειλε συνοπτικά την κατηγορία που αναφέρεται στο ανωτέρω υπ' αριθμ. 817/2006 θέσπισμα και είπε ότι για την υποστήριξή της κάλεσε το μάρτυρα του οποίου το όνομα αναγράφεται στο κάτω μέρος του κλητηρίου θεσπίσματος που επιδόθηκε στον κατηγορούμενο και πρότεινε την ανάγνωση των δύο (2) εκθέσεων εξετάσεως του μάρτυρα Α. Α. και των εκθέσεων εξέτασεως των μαρτύρων Λ. Κ. και Π. Ι..

Έπειτα **ο Πρόεδρος** ζήτησε από τον κατηγορούμενο γενικές πληροφορίες για την πράξη που κατηγορείται και του υπενθύμισε ότι η απολογία του θα γίνει στο τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Ο κατηγορούμενος έδωσε τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν και δήλωσε ότι δεν κάλεσε μάρτυρα για την υπεράσπισή του, ενώ συμφώνησε με την πρόταση της Εισαγγελέως για την ανάγνωση των μαρτυρικών καταθέσεων που λήφθηκαν στην προδικασία.

Αφού το Δικαστήριο διασκέφθηκε μόνο, σύμφωνα με το νόμο, επί της έδρας, με απόφασή του που λήφθηκε παμψηφεί και απαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο αμέσως και σε δημόσια συνεδρίαση, διέταξε την ανάγνωση των ενόρκων μαρτυρικών καταθέσεων που έχουν ληφθεί στην προδικασία.

Αφού έγιναν αυτά, ο Πρόεδρος εκφώνησε το όνομα του μάρτυρα κατηγορίας Ν. Δ., ο οποίος απουσίαζε.

Η Εισαγγελέας, αφού πήρε το λόγο, πρότεινε την πρόοδο της δίκης.

Ο κατηγορούμενος συμφώνησε με την πρόταση της Εισαγγελέως.

Αφού το Δικαστήριο σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο, επί της έδρας, με απόφασή του που λήφθηκε παμψηφεί και απαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο αμέσως και σε δημόσια συνεδρίαση, διέταξε την πρόοδο της δίκης.

Έπειτα ο Πρόεδρος ανέγνωσε τις με ημερομηνίες 24-8-2005, 14-9-2005, 23-8-2005 και 12-9-2005 ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις, που λήφθηκαν στα πλαίσια της διενεργηθείσας προκαταρκτικής εξέτασης, των Α. Α., Λ. Κ. και Π. Ι., καθώς επίσης την από 31-5-2005 κατάσταση υπηρεσιών του ** ΛΑΤΕΘ και το ΑΦΜ του κατηγορουμένου.

Έπειτα **ο Πρόεδρος** κάλεσε **τον κατηγορούμενο να απολογηθεί** για την εις βάρος του κατηγορία, αυτός δε **απολογήθηκε** όπως παρακάτω: *Δεν αποδέχομαι την κατηγορία. Βρισκόμουν εντός του θαλάμου και δεν είχα φύγει εκτός. Καθόμουν στο κρεβάτι χωρίς να έχω αποθέσει την εξάρτησή μου. Ο Δόκιμος μπήκε στο θάλαμο και δεν με είδε γι' αυτό και νόμισε ότι είχα φύγει. Παρακαλώ να με απαλλάξετε από την κατηγορία.*

Μετά την απολογία του κατηγορουμένου **ο Πρόεδρος** του υπέβαλε ερωτήσεις και κατόπιν έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα, στον Δικαστή και στον Στρατοδίκη για να απευθύνουν ερωτήσεις στον κατηγορούμενο ή να ζητήσουν διευκρινίσεις. Ο κατηγορούμενος απάντησε όπως αναφέρεται στην απολογία του.

Ύστερα **ο Πρόεδρος** ρώτησε όλους τους παραπάνω και τον κατηγορούμενο αν έχουν ανάγκη για κάποια συμπληρωματική εξέταση ή διευκρίνιση και αφού έλαβε από αυτούς αρνητική απάντηση, κήρυξε τη λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας και έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα για να αγορεύσει.

Η Εισαγγελέας, αφού ανέπτυξε την κατηγορία, πρότεινε όπως κηρυχθεί ο κατηγορούμενος **αθώος** ελλείψει των στοιχείων της πράξεως.

Ο κατηγορούμενος, όταν τον ρώτησε ο Πρόεδρος αν έχει να προσθέσει κάτι για την υπεράσπισή του, απάντησε αρνητικά.

Κατόπιν ο Πρόεδρος κήρυξε το τέλος της συζήτησης .

Το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο, μυστικά επί της έδρας, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου, η οποία έχει ως εξής:

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 76 ΣΠΚ για να θεμελιωθεί το έγκλημα της εγκαταλείψεως ορισμένης θέσεως χρειάζεται απομάκρυνση του στρατιωτικού από το συγκεκριμένο χώρο, στον οποίο είναι εγκατεστημένος για να ασκήσει μία υπηρεσία. Ο χρόνος απουσίας του στρατιωτικού, εξάλλου, ουδεμία επιρροή ασκεί στο αξιόποινο του εγκλήματος αυτού, εφόσον αρκεί το γεγονός ότι ο στρατιωτικός εγκατέλειψε το χώρο ευθύνης του. Ως (ορισμένη) θέση νοείται το τοπικό πλαίσιο μέσα στο οποίο διεξάγεται και ασκείται μία υπηρεσία στρατιωτικού. Έτσι λειτουργικά η θέση συνιστά το χώρο όπου ο στρατιωτικός εκφράζει και μορφοποιεί ένα συγκεκριμένο υπηρεσιακό προορισμό του. Από την άποψη αυτή, το εννοιολογικό περιεχόμενο της θέσεως εξαρτάται άμεσα από το χαρακτήρα της υπηρεσίας του στρατιωτικού και προσδιορίζεται αποφασιστικά από τους όρους αποτελεσματικής εξατομικεύσεως του προορισμού του. Η θέση, επομένως, μπορεί να είναι αυτό τούτο το στρατόπεδο μίας μονάδας, μπορεί όμως να είναι και οποιοδήποτε άλλο μέρος, όπου ο στρατιωτικός διατάχθηκε να εκτελέσει μία υπηρεσία με κάποιες προϋποθέσεις διάρκειας. Απομακρυνόμενος δε από το χώρο ευθύνης του αναιρεί την εκφραζόμενη στο πρόσωπό του υπηρεσιακή ετοιμότητα και ματαιώνει την εκπλήρωση του υπηρεσιακού προορισμού που εξατομικεύει [βλ. Ε. Ανανιάδη, Στρατιωτικόν Ποινικόν Δίκαιον, Α΄ ουσιαστικόν, 1954, σελ. 134 επ. · Αδ. Παπαδαμάκη, Στρατιωτικό Ποινικό Δίκαιο, 1997, σελ. 207 επ. · του ιδίου, Προβλήματα συρροής εγκλημάτων στο στρατιωτικό ποινικό δίκαιο, 1991, σελ. 63 · ΒουλΣυμβΔΣΘεσ 533/1987, με δεκτή πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, σε «Ποινικά Ανάλεκτα», 1994, σελ. 251 (265) · ΒουλΣυμβΔΣΘεσ 173/1988, με δεκτή πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, σε «Ποινικά Ανάλεκτα», 1994, σελ. 302]. Περαιτέρω πρέπει να επισημανθεί ότι η απομάκρυνση του στρατιωτικού εν προκειμένω νοείται *corpore*, δηλαδή φυσική (πραγματική) απομάκρυνση από το χώρο ευθύνης του (βλ. και Αδ. Παπαδαμάκη, Παρατηρήσεις στο ΒουλΣυμβΔΣΘεσ 712/1994, Υπερ. 1995, 377).

II. Στην προκειμένη περίπτωση από την αποδεικτική διαδικασία και συγκεκριμένα από τις ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις, που λήφθηκαν στα πλαίσια της διενεργηθείσας προκαταρκτικής εξετάσεως, του ΔΕΑ (ΠΖ) Α. Α. με ημερομηνίες 24-8-2005 και 14-9-2005, του Αρχιλοχία (ΠΖ) Λ. Κ. με ημερομηνία 12-9-2005 και του ΕΠΟΠ Δεκανέα (ΠΖ) Π. Ι. με ημερομηνία 23-8-2005, που αναγνώσθηκαν, καθώς επίσης από την κατάσταση υπηρεσιών του ** ΛΑΤΕΘ της 31-5-2005, που επίσης αναγνώσθηκε, σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου, προέκυψαν τα εξής:

Ο κατηγορούμενος, όταν υπηρετούσε ως Στρατιώτης στον ** ΛΑΤΕΘ, ενώ εκτελούσε υπηρεσία θαλαμοφύλακα από την 00.00΄ ώρα μέχρι τις 03.00

ώρες της 1-6-2005, αντικαθιστώντας τον Στρατιώτη Ν. Δ. που είχε ορισθεί από τον Διοικητή του Λόχου του, περί ώρα 01.30 της παραπάνω ημερομηνίας κατελήφθη από εφοδεύοντα ΑΥΔΛ εκείνης της ημέρας ΔΕΑ (ΠΖ) Α. Α. να έχει κατακλιθεί και να κοιμάται στο κρεβάτι του. Απολογούμενος ο κατηγορούμενος αρνήθηκε την κατηγορία και υποστήριξε ότι απλώς καθόταν στο κρεβάτι του, το οποίο βρισκόταν στο χώρο ευθύνης του (στο θάλαμο) και ότι ο ΑΥΔΛ που έκανε έφοδο δεν τον είδε και νόμισε ότι είχε φύγει. Ο ισχυρισμός του αυτός είναι όμως ανακριβής, διότι ο ΔΕΑ Α. Α. στις καταθέσεις του επί της προκαταρκτικής εξετάσεως, που αναγνώσθηκαν, ανέφερε ότι τον κατέλαβε να κοιμάται και μάλιστα ότι τον ξύπνησε και έκτοτε εκτέλεσε κανονικά τα καθήκοντά του, ενώ και ο ίδιος ο κατηγορούμενος στην από 2-8-2005 έκθεση παροχής εξηγήσεων κατ' άρθρο 31 παρ. 2 ΚΠΔ, αποδέχθηκε ότι είχε ξαπλώσει στο κρεβάτι του αλλά αρνήθηκε ότι κοιμόταν.

Επιχειρώντας μία συσχέτιση των πραγματικών περιστατικών που προέκυψαν με τις προηγηθείσες αναπτύξεις, παρατηρούμε ότι το κρεβάτι, στο οποίο είχε κατακλιθεί και κοιμόταν ο κατηγορούμενος βρισκόταν εντός του χώρου ευθύνης του, δηλαδή εντός του θαλάμου, όπου όφειλε να ασκεί την υπηρεσία που του είχε ανατεθεί (βλ. άρθρο 85 παρ. 12 του ΣΚ 20-2, που κυρώθηκε με την υπ' αριθ. Φ. 073.114/2449/Σ. 150/10-5-80 απόφαση ΥΦΕΘΑ «Περί κυρώσεως του κανονισμού εσωτερικής υπηρεσίας των στρατευμάτων»). Κατά συνέπεια δεν είναι δυνατόν να στοιχειοθετηθεί η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος του άρθρου 76 ΣΠΚ, εφόσον δεν υπήρξε πραγματική (φυσική) απομάκρυνση από τη θέση του, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα.

III. Στη συνέχεια, όμως, θα πρέπει να εξετασθεί το ενδεχόμενο να υπαχθεί η προπεριγραφείσα συμπεριφορά του κατηγορουμένου σε κάποια άλλη διάταξη του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα: Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 75 ΣΠΚ τιμωρείται (με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών σε ειρηνική περίοδο) ο στρατιωτικός σκοπός που καταλαμβάνεται να κοιμάται. Αντικείμενο τελέσεως του εν λόγω εγκλήματος είναι η στρατιωτική υπηρεσία, η οποία μορφοποιείται στο συγκεκριμένο στρατιωτικό σκοπό. Λόγοι δραστηρότερης προστασίας του εννόμου αγαθού της στρατιωτικής υπηρεσίας καθιστούν αξιόποινη και την περιέλευση του στρατιωτικού σκοπού σε κατάσταση ύπνου. Πράγματι, πρόκειται για μία σημαντική μορφή ασκήσεως υπηρεσίας γι' αυτό και η άμβλυση της, μέσω της υπνώσεως που τελικά αδρανοποιεί το στρατιωτικό σκοπό και τον καθιστά ανενεργό στην εκπλήρωση του προορισμού του, θεωρείται αξιόποινη (βλ. Αδ. Παπαδαμάκη, Στρ. Ποινικό Δίκαιο, 1997, σελ. 211-212). Για να θεμελιωθεί το έγκλημα αυτό χρειάζεται η ύπνωση του σκοπού να έχει λάβει χώρα στο συγκεκριμένο χώρο ευθύνης του (δηλαδή στη σκοπιά). Σε διαφορετική περίπτωση, η αξιόποινη συμπεριφορά του δράστη υπάγεται στη διάταξη του άρθρου 74 ΣΠΚ, κατά την οποία τιμωρείται ο στρατιωτικός σκοπός που εγκαταλείπει τη θέση του, με την έννοια της πραγματικής απομακρύνσεως από τη σκοπιά του. Ενώ όμως στο Στρατιωτικό Ποινικό Κώδικα τυποποιείται ως αυτοτελές έγκλημα η ύπνωση του στρατιωτικού σκοπού (για την έννοια και τα καθήκοντα του στρατιωτικού σκοπού βλ. άρθρο 15 Π.Δ. 126/92, ΦΕΚ Α', 63/13-4-92 «Κανονισμός Εξωτερικής Υπηρεσίας των Στρατευμάτων»), δεν συνέβη το ίδιο και για την «ύπνωση» (εννοείται στη θέση του) του στρατιωτικού που ορίσθηκε να εκτελέσει κάποια άλλη υπηρεσία εκτός απ' αυτήν του σκοπού. Δυνατότητα εφαρμογής της διατάξεως για την ύπνωση σκοπού και σ' αυτές τις

περιπτώσεις δεν είναι νοητή, γιατί το κατ' άρθρο 75 ΣΠΚ έγκλημα προϋποθέτει ως υποκείμενο τελέσεως στρατιωτικό σκοπό. Τυχόν αντίθετη εκδοχή επεκτείνει το αξιόποιο και σε μορφές συμπεριφοράς που δεν καλύπτονται από το γλωσσικό νόημα της αναφερθείσας εκφράσεως και βέβαια αποτελεί απαγορευμένη στο ποινικό δίκαιο αναλογική εφαρμογή (βλ. Αδ. Παπαδαμάκη, όπ.α.π., σελ. 212 · του ιδίου, Παρατηρήσεις στο ΒουλΣυμβΔΣΘεσ 712/1994, Υπερ. 1995, σελ. 377). Από τα παραπάνω συνάγεται το συμπέρασμα ότι ο νομοθέτης δεν θέλησε να τιμωρείται ποινικά η συμπεριφορά αυτή. Αξιολογώντας, δηλαδή, σε αφηρημένο επίπεδο τη σπουδαιότητα των υπηρεσιών που ορίζεται να εκτελέσει ο στρατιωτικός και προκρίνοντας ως μεγαλύτερης σημασίας την υπηρεσία του σκοπού (γεγονός που δικαιολογεί και την απειλή βαρύτερης ποινής σε ειρηνική περίοδο για την εγκατάλειψη θέσεως κατά το άρθρο 74 στοιχ. α'), συμπεριέλαβε στη διάταξη του άρθρου 75 ΣΠΚ μόνον την ύπνωση του στρατιωτικού σκοπού. Επομένως η «ύπνωση» του θαλαμοφύλακα είναι πράξη ανέγκλητη, η οποία δεν μπορεί να υπαχθεί ούτε στις διατάξεις των άρθρων 75 και 76 ΣΠΚ, όπως κατεδείχθη ανωτέρω, ούτε βέβαια στη διάταξη του άρθρου 55 ΣΠΚ, στην οποία τυποποιείται η παράβαση στρατιωτικής εντολής (λύση που προκρίνεται από τον Αδ. Παπαδαμάκη, Παρατηρήσεις στο ΒουλΣυμβΔΣΘεσσαλονίκης 712/1994, όπ. π.), δεδομένου ότι απαιτείται η ύπαρξη συγκεκριμένης διαταγής (στρατιωτικής εντολής), η οποία να συνδέεται λειτουργικά με την κύρια υπηρεσία του θαλαμοφύλακα, συνιστώντας μία επιμέρους διευκολυντική πτυχή της και εξυπηρετώντας άμεσα το σκοπό της (βλ. Ε. Ανανιάδη, Περί της στρατιωτικής εντολής, ΠοινΧρον Β'(1952), 228 · Αδ. Παπαδαμάκη, Στρ. Ποινικό Δίκαιο, 1997, σελ. 198 επ.). Η υποχρέωση του στρατιωτικού να παραμένει σε κατάσταση εγρήγορσης, την οποία παραλείπει περιερχόμενος σε κατάσταση ύπνου, δεν αποτελεί ειδικότερη εντολή στα πλαίσια εκτέλεσεως της υπηρεσίας του θαλαμοφύλακα, αλλά είναι σύμφυτη με αυτήν την ίδια την υπηρεσία που εκτελεί. Διαφορετικά – και πέραν των όποιων επιφυλάξεων για τη δογματική θεμελίωση των πιο πάνω εγκλημάτων – θα προσκρούσαμε στο λογικά παράδοξο ο θαλαμοφύλακας που καταλαμβάνεται να κοιμάται, να τιμωρείται αυστηρότερα (για εγκατάλειψη θέσεως με φυλάκιση μέχρι δύο ετών σε ειρηνική περίοδο ή για παράβαση στρατιωτικής εντολής με φυλάκιση μέχρι τριών ετών σε ειρηνική περίοδο) από τον σκοπό που επίσης καταλαμβάνεται να κοιμάται (με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών σε ειρηνική περίοδο και με φυλάκιση μέχρι ενός έτους σε πολεμική περίοδο).

Κατ' ακολουθίαν των ηγουμένων σκέψεων, κατά την πλειοψηφούσα γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, ο κατηγορούμενος πρέπει να κηρυχθεί αθώος για την πράξη της εγκαταλείψεως θέσεως σε ειρηνική περίοδο, για την οποία παραπέμφθηκε να δικασθεί, επειδή δεν υφίσταται άδικη πράξη, αφού ελλείπει στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως του φερομένου ως τελεσθέντος εγκλήματος και συγκεκριμένα επειδή δεν εγκατέλειψε τη θέση, στην οποία ήταν εγκατεστημένος για να εκτελέσει την υπηρεσία του θαλαμοφύλακα.

Ένα, όμως, μέλος του Δικαστηρίου και συγκεκριμένα ο Στρατοδίκης Ταγματάρχης (ΥΙ) Νοδάρης Κων/νος είχε την άποψη ότι ο κατηγορούμενος πρέπει να κηρυχθεί ένοχος για την πράξη της εγκαταλείψεως θέσεως, σύμφωνα με το κατηγορητήριο, επειδή κοιμήθηκε χωρίς να εκτελέσει την υπηρεσία του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει τον παρόντα κατηγορούμενο **Β. Α. του Σ. και της Χ.**, ετών 22, που γεννήθηκε το ** στην ** και κατοικεί στην ** (**).

Κηρύσσει αυτόν, **δια ψήφων δύο έναντι μίας (2-1)**, αθώο εγκατάλειψης θέσης σε ειρηνική περίοδο, **ελλείπει των στοιχείων της πράξης**, πράξεως που φέρεται ότι τελέσθηκε στο **** ΛΑΤΕΘ**, την **1-6-2005**, και συγκεκριμένα του ότι:

Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Στρατιώτης (ΠΖ) και υπηρετούσε στον **** ΛΑΤΕΘ**, στο στρατόπεδο της μονάδας του, σε ειρηνική περίοδο εγκατέλειψε τη θέση του. Συγκεκριμένα, την 1-6-2005, ενώ είχε αναλάβει να εκτελέσει υπηρεσία θαλαμοφύλακα, αντικαθιστώντας το Στρατιώτη (ΠΖ) Ν. Δ. κατόπιν προφορική συνεννόησης μεταξύ τους από ώρα 00:00΄ έως 03:00΄ της πιο πάνω ημερομηνίας και ενώ ανέλαβε κανονικά την υπηρεσία αυτή, περί ώρα 01:30΄ βρέθηκε από τον ΑΥΔΛ ΔΕΑ (ΠΖ) Α. Α. να κοιμάται στο κρεβάτι του.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ